

nogle magtsyge Redere, kan bunde. Organisationstrangen hænger sammen med selve Fattigdommen; den skal nok skaffe sig Vej paa den ene eller den anden Maade, og selv om Rederne saa hundrede Gange forbyde deres Folk at organisere sig, ville de lige saa mange Gange gøre det. Det er urigtigt, synes jeg, naar de samme Redere gøre den mest udstrakte Brug af Organisationsretten, organisere sig selv indbyrdes, tiltræde en Fællesrepræsentation, som frembærer deres Krav overfor Regering og Rigsdag, og i den seneste Tid endog have ordnet sig internationalt for at skrue Fragtpriserne i Vejret og lægge en Ring om Fragtmarkedet, saaledes at Forsenderne, de handlende, alle de, der ere afhængige af Rederne, ere nødte til at skatte til dem. Det finde vi os ganske roligt i. Men naar de samme Folks Arbejdere komme og anmode om en lille Knage at hænge sig i, saa siger man: Nej, de maa skøtte sig selv, de kunne ganske roligt passe sig selv, denne Sag kommer ikke os ved! Det, synes jeg, er urigtigt, ganske urigtigt. Lad os tage det Eksempel, at en Mand falder ned oppe fra en Mast og faar fat i Rælingen af Skibet; saa vil almindelig Menneskepligt byde, at vi række ham en Haand og hjælpe ham op; men det gøre vi ikke, vi tage i Stedet for en Hammer og hugge ham over Fingrene, saa at han falder i Søen. Det gøre vi i Stedet for at række ham en hjælpende Haand, saa at han kan komme op. Vi slaa ham over Knoene, saa han styrter i Søen. Noget lignende gøre vi, naar vi ikke fra dette Tings Side, fra Rigsdagens Side anerkende Organisationerne, det kalder jeg en uretfærdig Handling. Derfor vilde jeg meget nødig, at man her, hvor der er en Lejlighed til at skaffe disse Folk Anerkendelse af deres Ret til at organisere sig, ikke gør det.

Jeg vil derfor meget indstændig anmode det høje Ting om at vedtage de af min Partifælle og mig stillede Ændringsforslag, baade dem, jeg tidligere har nævnt, og de sidste, da der derved vilde kunne tilvejebringes den Retfærdighed, som jeg antager, det er Tingets Mening, vi skulle yde alle.

Rørdam: Begge de foregaaende Talere have jo varmt anbefalet de Ændringsforslag, som ere stillede af Udvalgets Flertal. Der har i Udvalget kun været forholdsvis smaa og faa Uoverensstemmelser; der har i Udvalget været Enighed om at fremme dette Lovforslag saa hurtigt som muligt,

da det angaar en stor social Sag. Naar jeg for mit Vedkommende ikke har kunnet være med til at optage Forhandlingen om det af Socialdemokratiet stillede Lovforslag angaaende Forslag til Lov om Tillæg til og Ændringer i Lov Nr. 4 af 7. Januar 1898 om Arbejdernes Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i visse Virksomheder, er Aarsagen ikke den, at jeg ikke for mit Vedkommende i høj Grad ønsker dette Lovforslag fremmet, men Grunden er den, at jeg mener, at det vilde være heldigere, om et saadant Forslag fremkom som Regeringsforslag, da det jo saa vil have mere Udsigt til at blive gennemført. Da der i Udvalget kunde opnaas Enighed om — saaledes som det har fundet Udtryk i Betænkningen — at rette en Henvendelse til Regeringen om saa snart som muligt at fremkomme med et saadant Lovforslag, har jeg ment, at det vilde være heldigere, om man sluttede sig til denne Henvendelse. En saadan Henvendelse fra Udvalgets Flertal tror jeg vilde have betydelig Vægt overfor den højtærede Indenrigsminister, saa at vi kunde vente i den nærmeste Fremtid at se et Lovforslag om Ulykkesforsikring for Landarbejdere og overhovedet for de Arbejdere, der ikke falde ind under de bestaaende Ulykkesforsikringslove. Der er ikke mange af de stillede Ændringsforslag, som ikke ere tiltraadte af hele Udvalget. Da det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) ikke er til Stede, maa jeg maaske omtale Ændringsforslag Nr. 6, der er stillet af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds sammen med 2 andre ærede Medlemmer; det gaar ud paa, at § 6 i Loven udgaar, saaledes at alle, der nu findes paa Skibets Bemandingsliste, komme ind under Forsikringen. Det kan vel nok være heldigt, at de Folk, der ere om Bord, og som ere opførte paa Bemandingslisten, ogsaa komme ind under Forsikringen. Naar jeg imidlertid har taget Ordet, er det nærmest for at anbefale det Ændringsforslag under Nr. 9, der er stillet af mig og fire andre Medlemmer, saalydende:

„Lige med Ulykkestilfælde skal efter denne Lov regnes saadanne Sygdomme, som den forsikrede paadrager sig om Bord, og som ene kunne tilskrives Søfartsvirksomheden som saadan“.

Dette Forslag er i Overensstemmelse med et Forslag, som er optaget i den store og indholdsrige Betænkning, som lige er afgiven fra svensk Side angaaende samme Spørgsmaal, og som Udvalget fik tilstillet